

ISPOVEST

Zoran Dašić Daša: Bolest me je dugo držala u krevetu

Simonida Milojković | 05. 06. 2011.

Moždani udar koji sam nedavno doživeo samo je potvrdio moju tezu da materijalno ne vredi ništa. Danima sam ležao kao krpa, potpuno nepokretan, ni oči nisam mogao da pomerim levo i desno. Znaš li o čemu sam maštao? Šta mi je bio najveći san? Maštao sam kako sedim i pijem kafu. Kako šoljicu svojim rukama primičem ustima. Sanjao sam o tome i mislio da to nikada više neću moći - priča Zoran Dašić Daša, vođa grupe „Legende“ i muzički urednik u RTS-u.

Detinjstvo

Detinjstvo sam proveo na Novom Beogradu, kod Studenjaka. Tu je bila peščara, pustinja, močvare... Kupao sam se u Savi na kupalištu Bombaj, pecao ribu u kanalima Petrac, Galovica i Dunavac... Dve godine stariji brat Dragan i ja bili smo bezbrižni i srećni. On je bio đak generacije. U to vreme bilo je sramota biti loš đak, ne biti odličan, ne studirati... I ja sam bio vukovac sve dok nisam dobio gitaru. Majka mi ju je poklonila za 13. rođendan. Odmah sam pustio kosu.

Rok gitarista

U to vreme ko je svirao igranke bio je glavni šmeker, sve devojke su njega gledale. Žarko sam to želeo. Vežbao sam tako što očepim muziku sa onih malih gramofona, uzmem praher za brisanje prašine, držim ga kao gitaru i mlatim glavom. Brzo sam ušao u tu priču i počeo da sviram u grupi „Siluete“, a kasnije sam osnovao „Šamar“. Svirao sam sa mnogim grupama i radio kao studijski gitarista. Počeo sam da sviram sa Džindžerom sa kojim sam 1982. godine dospao u „Riblju čorbu“.

Hipici

Krajem 70-ih i početkom 80-ih pojavili su se prvi beogradski hipici, deca cveća. Mnogo mi svideo taj fazon, pa sam pustio kosu i počeo da nosim zvoncare, kloppe, široke vezene pelerine... Pre nekoliko dana gledao sam film „Kosa“ i toliko sam se raznežio da su mi se oči napunile suzama. Setio sam se tog perioda i hipi ideologije u kojoj nije postojalo ništa materijalno ni potrošačko. Bili smo van svega toga. Naravno, živeli smo sa roditeljima koji su nas izdržavali, a u toj situaciji nije teško biti hipik (smeh). Sa rancem na leđima

autostopom sam obišao celu jadransku obalu, spavao pod drvetom, u napuštenom čamcu... Putovali smo po dvoje-troje u grupi, po kampovima se nalazili sa drugim grupicama iz Bosne, Hrvatske... Najviše sam voleo da se družim sa Sarajlijama jer imaju poseban duh. Imali smo bezbrižnu mladost.

Droga

Bilo je droge, pušila se trava, hašiš, gutao se LSD. Ja nikada nisam bio narkoman. Bojao sam se toga. Mnogo mojih drugara je umrlo zbog droge pa sam i zbog toga bežao od tog zla. Kada je droga ušla u našu zemlju, nismo imali jasnu predstavu šta je to i koliko je opasno. Bila je to stvar pomodarstva, kao to rade na zapadu, na „Vudstoku“; Džim Morison, Mik Džeger, Hendriks i ostali... Ribe su se ložile na frajere koji duvaju. Malo se znalo šta je to zapravo i kuda vodi. A vodi u smrt.

„Riblja čorba”

Bora Đorđević je moj prijatelj i kum. Krstio mi je sina Andriju. Bora je sjajan čovek, da nije bilo njega, ne bi bilo ni „Legendi“. On je jedan strašno dobar čovek. Za Čačane se u šali priča da su „grebići“, ali ako je neko „antigrebić“, onda je to Bora. Sve daje i deli sa ljudima i nema kome nije učinio. Nas dvojica smo oduvek hteli da radimo zajedno, od početka me zvao u grupu. U „Čorbu“ sam došao nekoliko meseci nakon što je otišao Bajaga. Ceo život sam u muzici bio na korak do vrha, svirao sam sa najjačim imenima. I kada sam došao na sam vrh, u „Riblju čorbu“, samo sam zakoračio i nakon dva meseca napustio grupu. Već sam bio oženjen i dobio sam prvog klinca, pa sam odlučio da se malo uozbiljim. Nekoliko ljudi i ja napravili smo „Prekobrojni čas“ na Studiju B. Kasnije sam prešao na TV „Politika“, a sada sam već osam godina muzički urednik na RTS.

Inficiran muzikom

Prestao sam da sviram i nekoliko godina sam tavorio. Nezgodno je kad uđe to muzikantsko, cigansko u tebe, pa ne možeš više bez svirke, bine, putovanja... Oko scene uvek ima tih ljudi koji nose kablove, motaju se okolo, stalno nešto zapitkuju za pojačalo za gitaru... E to su ti promašeni bivši muzičari. Ne sviraju više, nisu na sceni, ali ne mogu bez nje, pa se motaju okolo. Ostali su inficirani i ne mogu da se otresu. Kada sam tu inficiranost prepoznao kod sebe moj život je od tog trenutka počeo da se odvija na dva koloseka: jedan je rad na televiziji, a drugi scena.

„Legende”

Lazan Marin Laza i ja smo napravili „Legende“ 87. godine. Ja, bluzer, hardrocker - i danas volim da sviram metal za svoju dušu - čujem tamburicu kod grupe „S vremena na vreme“ i osetim nešto toplo u grudima. Počne to da me kopka i krenem da razmišljam kako mi nikada nećemo svirati rok kao Englezi i Amerikanci, jednostavno nije nam u krvi. Daj nešto svoje, u različitosti je bogatstvo - kažem i sa Lazom 1987. napravim „Legende“. Kada je Bora Đorđević čuo šta nameravamo, rekao je: „Odlično, napravićemo najbolji kafanski bend svih vremena!“ On je tada izvukao svu lovu, platio studio, uradio tekstove za celu prvu ploču „Legendi“ Sve je učinio samo da nas progura, da nam pomogne. Na drugoj ploči nije imao vremena da nam uradi tekstove jer je spremao pesme za „Čorbu“. I tako sam slučajno ja počeo da pišem.

Supruga Nena

Nena i ja smo išli zajedno u gimnaziju. Ista generacija, učionica do učionice, svakodnevno smo prolazili jedno pored drugog...Ali ja pojma nemam koja je od pnih devojčica bila ona, niti se Nena mene seća. Posle deset godina sretnemo se na dočeku Nove godine kod zajedničkog druga. I što je najinteresantnije ni tada nisam muvao nju – nego njenu drugaricu (gromoglasan smeh). Posle se opet nekako sretnemo i počnemo da se zabavljamo, zavolimo se i posle godinu dana rešimo da se uzmemo. Sećam se, svirao sam na Zlatiboru mesec dana, ona dođe kod mene da me poseti i mi se tu dogovorimo da se uzmemo. Ja je ispraćam i kažem joj: Idi kod mojih, traži moju krštenicu, ponesi je u opštinu i zakaži venčanje, pa kad se ja vratim da to završimo...

Religija

Mamina odluka je bila da se zamonaši. Izabrala je taj put i ja je podržavam. Vaspitani smo da postoje norme koje ne smeš da pogaziš. Sasvim je dovoljno poštovati deset Božijih zapovesti u kojima je sve rečeno. Kada bi se svi ljudi ponašali samo u okviru toga, svet bi bio drugačiji. Volim religiju, proučavao sam Bibliju i Kuran, kada sam bio hipik čitao sam i o zen – budizmu.

Moždani udar

Stalno grabiš kroz život da nešto zaradiš, stekneš... Mene je nekako ta velika lova uvek zaobilazila, a kada mi se desio moždani udar, shvatio sam da to nije ni bitno. Kada ležiš bespomoćno i nepomično kao krpa u krevetu, potpuno je beznačajno koliko imaš para. Tada ti kroz glavu prolazi kako ništa što mislimo da jeste u stvari nije važno.

Hvala Bogu, relativno sam se brzo oporavio, ali šlog me udario u centar za ravnotežu pa sada hodam kao da sam pijan. Kada me vide da se klatim, ljudi verovatno misle da sam se ubio od pića, a ja alkohol ne pijem skoro uopšte. Samo kafu. I to svojom rukom. Eto, ostvarila mi se želja.